یادداشت | جواد محرمی

دردسر افعی تهران به‌خاطر یک شخصیت‌پردازی غلط

کارگردان افعی تهران یک اشتباه بزرگ در شخصیت‌پردازی معلم مرتکب شد و همین کار دستش داد تا باعث شود دادستان علیه او و سریال پرونده قضایی تشکیل بدهد.

آقای کارگردان در رویکردی عجیب که می‌توان در اصطلاح آن را یک گاف در شخصیت‌پردازی قلمداد کرد، شخصیت معلم فیلمش را پیرمردی مظلوم، خوش‌سیما، مؤدب و محجوب و در یک عبارت قابل احترام نشان داده و همین سبب شده مخاطب به جای اینکه طرف شخصیت پیمان معادی بایستد، به‌طور عادی تمام‌قد خود را کنار معلم ببیند. در واقع کارگردان سریال افعی تهران با یک اشتباه در شخصیت‌پردازی دهها هزار معلم را علیه سریال خود به صف کرده است. شاید خیلی‌ها این را برای دیده شدن سریال مثبت قلمداد کنند و حتی برخی آن را یک شگرد برای جلب توجه بدانند که به نظر منطقی نمی‌آید، چون هیچ کارگردان حرفه‌ای به اثر هنری‌اش لطمه وارد نمی‌کند و خود را در مظان بی‌سوادی و بلد نبودن قرار نمی‌دهد تا صرفاً به فروش بیشتر اثر کمک کرده باشد و اگر غیر از این باشد باید در سلامت حرفه‌ای خالق اثر شک کرد.

کارگردان در واقع باید از معلم یک شخصیت منفی ارائه می‌داد تا مخاطب بپذیرد که او واقعاً معلم بدی بوده و حقش است آنطور با او برخورد شود و این گزاره عادی برای مخاطب شکل بگیرد که بالاخره معلم بد هم داریم.

یک مثال سینمایی می‌تواند به درک این موضوع کمک کند. شخصیت پدر قاتل در فیلم بیبدن آنقدر بد و منفی است که ما در انتهای فیلم از اعدام پسرش راضی هستیم. اساساً شخصیت‌پردازی دقیق روی قضاوت مخاطب انکارناپذیر است.

بنابراین ورود دادستان در تشکیل پرونده علیه عوامل سریال افعی تهران را باید اقدامی درست تلقی کرد. شخصیت‌پردازی غلط افکار طیفی از جامعه معلمان را جریحه‌دار کرده و موجب شکایت آنها شده است. اینجا دادستان به عنوان مدعی‌العموم موظف است به ماجرا ورود کند. حرف معلم‌ها این است که چرا شأن و منزلت یک معلم خوب نگه داشته نمی‌شود. طبیعی است همین معلم‌ها برای یک معلم بد شأنی قائل نباشند.

دیده‌بان

عرضه «قهرمان غدیر» به ۳ زبان خارجی در نمایشگاه کتاب

کتاب «قهرمان غدیر» با نگاهی به زندگی امیرالمؤمنین، امام علی(ع) و چرایی اهمیت روز غدیر، به سه زبان برای گروه سنی کودک در نمایشگاه عرضه می‌شود.

به گزارش «جوان»، کتاب «قهرمان غدیر»، با نگاهی به واقعه غدیر خم به سه زبان انگلیسی، عربی و فارسی برای نخستین‌بار در سی و پنجمین دوره نمایشگاه کتاب تهران عرضه خواهد شد. این اثر که به قلم علیرضا سبحانی‌نسب نوشته و از سوی نشر جمال منتشر شده است، تلاش دارد در قالب زبانی داستانی به اساسی‌ترین پرسش‌های کودکان و نوجوانان درباره واقعه غدیر خم و جانشینی پیامبر اکرم(ص) پاسخ دهد.

چرا غدیرخم برای شیعیان روز مهمی است؟ چرا این روز را عید می‌دانند و جشن می‌گیرند؟ اهمیت روز غدیر در چه نکته‌ای نهفته است؟ ماجرای غدیرخم کی اتفاق افتاد؟ چرا علی بن ابیطالب(ع) به عنوان امیر مؤمنان(ع) انتخاب شد و شایستگی‌های حضرت در این زمینه چه بوده‌است؟ از جمله سؤالاتی است که در این کتاب به آن پرداخته شده‌است. در بخش‌هایی از این کتاب می‌خوانیم: محمد دست‌های کوچک علی را در دستان مهربانش گرفته‌بود و به خانه‌اش می‌برد. ناگهان محمد به یاد خردسالی خودش افتاد. هشت ساله بود که ابوطالب سرپرستی‌اش را برعهده گرفته‌بود. او در خانه ابوطالب با مهربانی‌های مادر علی بزرگ شده‌بود. محمد می‌خواست کمی از محبت‌های آنان را جبران کند. هر چهار نفر، با لبانی خندان از خانه ابوطالب خارج شدند. علی پسر بچه‌ای شش ساله بود. او پسر عمویش محمد را خیلی دوست داشت. او از همه خوشحال‌تر بود....

افتتاح سی‌وپنجمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب

سی‌وپنجمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران عصر امروز (چهارشنبه) به صورت رسمی افتتاح می‌شود.

آیین افتتاح رسمی این دوره از نمایشگاه از ساعت ۱۵ امروز (چهارشنبه) در کوشک کتاب واقع در شبستان مصلای امام‌خمینی(ره) برگزار می‌شود. در این آیین محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، مسئولان فرهنگی کشور و اصحاب صنعت نشر ایران حضور دارند.

سی‌وپنجمین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران با شعار «بخوانیم و بسازیم» از ۱۹ تا ۲۹ اردیبهشت (۱۴۰۳) در محل مصلای امام‌خمینی(ره) به شکل حضوری و در سامانه ketab.ir به صورت مجازی برگزار می‌شود.

رونمایی از دیوارنگاره دخترانه میدان ولیعصر (عج)

در آستانه ولادت حضرت معصومه (س) و روز دختر، از جدیدترین دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) رونمایی شد.

به گزارش «جوان»، در آستانه فرا رسیدن سالروز ولادت حضرت معصومه سلام‌الله علیها و روز دختر، از جدیدترین دیوارنگاره میدان ولیعصر (عج) با شعار «چشم و چراغ خونه» رونمایی شد. این دیوارنگاره با عنوان «چشم و چراغ خونه» به رنگ صورتی طراحی شده است.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشرگستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۷۰۲۲ | چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۳ | ۲۹ شوال ۱۴۴۵ | اذان ظهر: ۱۲:۰۱ |
غروب آفتاب: ۱۸:۵۵ | اذان مغرب: ۱۹:۱۷ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۱۳ | اذان صبح فردا: ۰۳:۲۸ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۴ |

گفت‌وگوی «جوان» با فعال فرهنگی ایران و پاکستان و نویسنده کتاب «مون سون»

نگاه رایزنان فرهنگی بیشتر اداری است

■ معصومه طاهری

محمدرضا کمیلی مجری، نویسنده و محقق پاکستانی توانسته با فعالیت‌های خود دروازه‌های جدیدی به روی عرصه‌های فرهنگی میان دو کشور ایران و پاکستان بگشاید. کتاب «ملک خداداد» وی پیش از این از سوی مسئولان ارشد ایران و پاکستان مورد توجه قرار گرفته بود. کمیلی اکنون با اثر جدیدش به نام «مون سون» که نگارش زندگینامه‌ای به سبک رمان است، شخصیت چمران‌گونه شهید دکتر نقوی را در ایران به تصویر کشیده‌است. با او در حاشیه سفر ریاست جمهوری به پاکستان و پخش اولین سریال پاکستانی در رسانه ملی گفت‌وگو کرده‌ایم.

■■■

دلبستگی مردم ایران و پاکستان به واسطه اشتراکات فرهنگی و همچنین واقعه عظیم انقلاب اسلامی از دیرباز مستحکم بوده‌است. چه شد که تصمیم به نگارش کتاب «مون سون» گرفتید؟

در مسیر فعالیت برای تقریب روابط مردمی ایران و پاکستان به دنبال شخصیت‌هایی می‌گشتیم که در طول تاریخ نقش‌آفرینی‌های بزرگی کرده باشند. شهدا همیشه خاص بوده‌اند و برای مردم هر کشور اعتباری ویژه‌ای دارند. این موضوع صرفاً به کشورهای اسلامی محدود نمی‌شود، بلکه در کشورهای غیراسلامی هم به افرادی که برای حفظ و حراست از وطن و باور جان خود را هدیه می‌کنند، احترام گذاشته می‌شود. به نظرم شخصیت باید آنقدر خاص و ویژه باشد که داستان زندگی‌اش برای مردم هر دو کشور اهمیت داشته باشد. خیلی اتفاقی با داستان زندگی شهید دکتر سیدمحمدعلی نقوی آشنا شدم و پس از آن با جمعی از دوستان تصمیم گرفتیم برای معرفی این شهید اقدام کنیم. کارهای اولیه در حد انتشار مقاله، گزارش و خبر در خصوص فعالیت‌های فرهنگی این اعجوبه پاکستانی بود و بعد به سمت برگزاری یادواره از لاهور تا لاهوت رفتیم. یکی از اهداف جدی برگزاری یادواره که با یک فاصله زمانی چند هفته‌ای در تهران و مشهد برگزار می‌شود، این است که نه تنها مردم عادی، بلکه نخبگان فرهنگی هم مانند رحیم پورازغدی و حجت‌الاسلام پناهیان در خصوص این شهید سخنرانی کنند و کتاب گام مهم بعدی بود. اصلاً قصد نداشتم کتاب را خودم بنویسم، زیرا قلم نوشتاری من بیشتر در فضای رسانه‌ای بود و چندان به ادبیات داستانی و رمان نزدیک نبود. به چند نفر از دوستان صاحب‌قلم پیشنهاد تألیف کتاب درباره شهید نقوی را دادم و حتی تأکید کردم یک تیم پژوهشی داریم که تمام محتوای مورد نظر شما را تأمین می‌کنند، ولی پس از چند ماه تلاش، استاد انوری از رمان‌نویسان ارزشی کشور، ضمن راهنمایی‌های مشفقانه بنده را تشویق به نوشتن کتاب کرد. مطمئن نبودم بخواهم کتابی چند صفحه‌ای درباره شهید نقوی بنویسم، بنابراین کار را با توکل به خدا و توسل به همین شهید شروع کردم و پس از سه سال نتیجه آن کتاب «مون سون» شد.

با وجود نهادها و رسانه‌های مختلفی که داریم، ولی اسم شهید نقوی اخیراً توسط شما و دوستانتان مطرح شده است. علت این کم‌کاری در مورد این شهید را چه چیزی می‌دانید؟

کارهای فرهنگی در حوزه بین‌الملل به چارچوب رسمی و اداری خلاصه شده است. یک‌بار به مسئول یکی از خانه‌های فرهنگ ایران در شهری از پاکستان طرحی فرهنگی پیشنهاد دادم. به نظرم هیچ مشکل خاصی هم نداشت، ولی به من گفتند ما هر کاری انجام می‌دهیم باید از طرف سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی بخشنامه شده باشد. با این نوع نگاه نمی‌توان امید چندانی داشت که در سطوح رسمی یک فعالیت فرهنگی بزرگ مردمی انجام شود. دوستان بیشتر به اتفاقاتی مانند روز قدس یا ۲۲ بهمن توجه دارند

عدم‌شناخت کافی، بی‌توجهی به ظرفیت‌های مشترک و نبود یک رویداد سینمایی مشترک باعث شده فیلمسازان دو کشور تلاشی برای داشتن یک تولید مشترک سینمایی نداشته باشند

و ظرفیت‌های بین‌المللی را اصلاً نمی‌شناسند. دلیل غفلت از معرفی شهیدی مانند شهید نقوی که ظرفیت‌های فراوانی هم دارد، همین است و فکر می‌کنم تلاش برای معرفی ایشان خیلی پیش از اینکه به بیست‌ونهمین سالگرد شهادت ایشان برسیم باید شروع می‌شد.

در سفر رئیس‌جمهور برای اولین بار مسئله تولید مشترک فیلم بین دو کشور مطرح شد، چرا تاکنون با وجود اشتراکات فرهنگی و علاقه مردم پاکستان به ایران چنین امری محقق نشده بود؟

امیدوارم تولید فیلم در مراحل مختلف با جدیت دو طرف پیش برود و خروجی باکیفیتی ببینیم، زیرا عدم همکاری کافی سینمای ایران و پاکستان یکی از خلأهای جدی است. در زمان ضیاءالحق فعالیت‌های سینمایی در پاکستان کم شده بود، ولی طی دو دهه اخیر شاهد از سرگیری فعالیت‌های سینمایی در این کشور بودیم و تولیدات خوبی مانند «وار» و «یلغار» نیز اکران شدند. به نظرم عدم شناخت کافی، نگاه سخت امنیتی، بی‌توجهی به ظرفیت‌های مشترک و نبود یک رویداد سینمایی مشترک بین دو کشور باعث شده فیلمسازان دو کشور تلاشی برای داشتن یک تولید مشترک و فاخر سینمایی نداشته باشند.

شما مدت‌هاست که با مجموعه فرهنگی خود در رابطه با آشنایی دو ملت با یکدیگر فعالیت می‌کنید. شناخت سینمای پاکستان از ایران چقدر است؟

باید بگویم بسیار کم. فیلم‌های کمی از ایران توانسته‌اند در پاکستان جا باز کنند، ولی نکته جالب این است که دو محصول تلویزیونی ایرانی در پاکستان خیلی شناخته شده هستند و با اقبال مواجه شدند، یعنی «یوسف پیامبر» و «مختارنامه». در روستاهای پاکستان دیدم کودکان دیالوگ‌های مختار را تکرار می‌کنند و در خیال خود به نبرد با لشکر ابن‌زبیر می‌روند. این نشان می‌دهد که یک کار فاخر می‌تواند اثرگذار و ماندگار باشد. به جز این دو سریال تا حدودی هم به «اخراجی‌ها» می‌توان اشاره کرد که البته دوبله بسیار بدی داشت. روی هم رفته تولیدات سینمایی و تلویزیونی ایران در پاکستان شبکه توزیع خوبی نداشته و نمی‌توان به آن نمره قابل قبولی داد.

برای اولین بار مجموعه‌ای پاکستانی از شبکه تماشا به نام «باتلاق» پخش می‌شود که از نظر ساختاری ضعیف است. اصولاً اکثر فیلم‌هایی که از پاکستان در ایران نمایش داده شده، قوت زیادی نداشته‌اند. به نظر شما آیا سطح سینما و تلویزیون پاکستان همین حد است یا انتخاب‌ها و ارتباطات درست نبوده است؟

پاکستان را نمی‌توان در زمینه تولید فیلم سینمایی چندان قوی دانست، ولی یکی از بهترین کشورهای اسلامی سازنده سریال است. بسیاری از سریال‌های آن مخاطبان بین‌المللی دارد و من در چند جلسه‌ای که با مسئولان صداوسیما داشتم، حس کردم برخی از افراد فضای سریال پاکستانی را می‌شناسند. فکر می‌کنم منظور شما سریال «دلدل» باشد. من خودم چندان اهل سریال نیستم، ولی مکرر از دوستان پاکستانی که اهل سریال هستند شنیده‌ام که این سریال چندان قوی نیست و ای کاش سریال بهتری انتخاب می‌شد. نمی‌دانم چرا این مجموعه را برای پخش انتخاب کردند، می‌توانستند انتخاب‌های بهتری داشته باشند.

آیا در پاکستان در رابطه با ایران فیلم و سریالی تولید شده است که تأثیرات مثبت یا منفی داشته باشد؟

من چنین چیزی ندیده‌ام، بعید می‌دانم در سال‌های گذشته هم چنین کاری کرده باشند. البته این یک ضعف بزرگ است.

چرا شهید نقوی را به شهید چمران پاکستان تشبیه می‌کنید؟

برخی نام‌ها و القاب که برای افراد، به‌خصوص شهدا انتخاب می‌شوند و گاهی شهرت هم پیدا می‌کنند را شاید نتوانیم به درستی رصد کنیم و ببینیم که چه کسی انتخاب کرده است. شهید نقوی احتمالاً در اولین حضور خود در دفاع مقدس با شهید چمران روبه‌رو شده و به دلیل تخصص پزشکی و انگیزه‌های فراوان اعتقادی که داشته مورد توجه ایشان بوده است که پس از بازگشت به پاکستان هم بارها از شهید چمران صحبت و شخصیت ایشان را به عنوان یک انسان بزرگ توصیف کرده است. ممکن است فعالیت‌های مستمر شهید نقوی و تحصیلات بالای علمی ایشان باعث شده باشد که اطرافیان او را چمران پاکستان بدانند. تصور می‌کنم برای اولین بار دوستانش در سازمان دانشجویان امامیه پس از شهادت لقب چمران پاکستان را برایش انتخاب کرده باشند.

از آثار فرهنگی ایران در پاکستان اثر خاصی داشته‌ایم که مورد توجه مردم واقع شده باشد؟

اخیراً برخی کتب مانند «دا» به زبان اردو ترجمه شده‌اند، به‌خصوص انتشارات الولایه در این زمینه فعال است. اگرچه کار دوستان ارزشمند است و من به آن احترام می‌گذارم، ولی فکر می‌کنم شبکه توزیع آثار هم باید تقویت شود، چراکه مهم است پس از ترجمه خوب یک اثر فاخر، توزیع و معرفی درستی هم انجام گیرد. در نمایشگاه کتاب تهران تنها یک ناشر پاکستانی حضور پیدا می‌کند که غرفه نه‌چندان قوی در طبقه دوم به آن اختصاص دارد و همین انتشارات الولایه است. شاید سال‌های اول این موضوع قابل قبول بود، ولی پس از گذشت چند سال غیرقابل پذیرش است.

به نظرتان شناخت مردم ایران از پاکستان و برعکس چقدر است؟

بسیار کم. مردم ایران، مردم پاکستان را از دریچه زائرین می‌شناسند، یعنی پاکستان را آنگونه تصور می‌کنند که زائرین را می‌بینند. این خیلی منطقی نیست، زیرا عموم زائرین از اقشار ضعیف جامعه هستند و با توجه به اختلاف طبقاتی فاحش موجود در پاکستان بخش اثرگذار از این کشور هرگز دیده نشده است. نوع نگاه دیگر امنیتی و برگرفته از فعالیت‌های گروه‌های تروریستی است که فکر می‌کنم این نوع نگاه خواسته دشمنان مشترک است که می‌خواهند روابط دو کشور را تخریب کنند. پاکستان از جمله کشورهایی است که علاقه فراوانی به انقلاب اسلامی ایران دارد و آنگونه که واشینگتن‌پست می‌گوید رتبه نخست علاقه به انقلاب اسلامی ایران را در جهان دارد. در پاکستان هم نگاه مردمی به ایران مثبت است، ولی بدرفتاری برخی افراد با زائرین سبب شده طی سال‌های طولانی در این نوع نگاه نیز شکاف ایجاد شود. فکر می‌کنم مسئولان دو کشور حتی نهادهای مردمی باید حضوری جدی‌تر و مؤثرتر داشته باشند تا نوع نگاه نیز اصلاح شود.

تفاوت روش و منش ادبی ایران و پاکستان در چه حد است؟ آیا هنرمندان ایرانی می‌توانند آثار خود را با ذائقه مردم پاکستان همراه کنند؟

سنگ‌بنای بسیاری از آثار فرهنگی پاکستان به زبان فارسی است. برخی از بزرگ‌ترین شعرای تاریخ پاکستان مانند علامه اقبال لاهوری ابیات فراوانی به فارسی داشته‌اند و سبک معماری آثار دو کشور نیز به هم قرابت دارد. جالب است که بدانید شالیمار باغ لاهور را که از بناهای ملی پاکستان است سازنده چهارباغ اصفهان ساخته است! البته ذائقه مردم قدری متفاوت است. مثلاً مردم پاکستان تنوع رنگ را دوست دارند، مانند تنوع‌طلبی در هنر کامیون‌آرایی. من سبک رنگ‌آمیزی کامیون‌آرایی را در برخی سازه‌های شهری، به‌خصوص در مشهد دیده‌ام و فکر می‌کنم برای مردم هم جالب باشد یا نستعلیق با تغییراتی در پاکستان استفاده می‌شود و مهم‌ترین قلم مورد استفاده در نگارش‌ها و کتب است. با این اوصاف اگر هنرمندان کمی آثار خود را به سمت سلیقه پاکستانی پیش ببرند مطمئناً می‌توانند در پاکستان هم موفق باشند و نظر مخاطبان را جلب کنند.

حکمت

امیرالمؤمنین امام علی علیه‌السلام:

در گفتن عیب کسی شتاب مکن، شاید خدایش بخشیده باشد و بر گناهان کوچک خود ایمن مباش، شاید برای آنها کیفر داده شوی.

خطبه ۱۴۰ نهج‌البلاغه

نما | حسین کشتکار

رویداد

مدیر کل دفتر موسیقی ارشاد در نشست خبری نخستین جشنواره ملی سرود فجر مطرح کرد

سردرگمی سرود بین چند نهاد متولی غیر همسو

■ مصطفی شاه کرمی

مدیر کل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به همسو نبودن نهادهای متولی سرود در برگزاری رویدادهای مرتبط با آن گفت: سرود در یک سردرگمی قرار گرفته چون مراجع تولیدکننده آن هم زیاد است. وی همچنین تقویت سرود به شیوه آکادمیک‌تر را هدف اصلی این نهاد و برگزاری جشنواره ملی سرود فجر دانست.

به گزارش «جوان»، نشست خبری جشنواره ملی سرود فجر روز گذشته با هدف تشریح چگونگی مرحله پایانی و اختتامیه این رویداد در سالن جلسات اداره کل موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد. امیرحسین سمیعی، مدیر کل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ابتدای این نشست اظهار داشت: تقویت سرود به شیوه آکادمیک‌تر، هدف اصلی این نهاد است. حمایت از گروه‌های کر و آکاپلا نیز در راستای تقویت سرود انجام می‌شود. در این دوره در تلاش هستیم در حوزه آموزش، کشف استعدادها و کیفیت اجراها، شاهد رویدادهای قابل توجهی در این حوزه باشیم.

■ **جوشش‌های مردمی، سرچشمه سرود**

سمیعی درباره جشنواره سرود ملی فجر بیان کرد: در این جشنواره، تصورمان بر این است که ممکن است به یک دوران زودبازدهی برسد، اما اتفاقی که از لحاظ تکنیک و ارتقای سطح کیفی شاهد خواهیم بود، شاید ما بارقه‌هایش را یک سال دیگر ببینیم، اتفاقی که در حوزه آموزش در دفتر سرود در حال تدوین است، ابداً نباید مسیر زودبازدهی را برای آن ترسیم کنیم. مقوله سرود، هم‌افزایی ظرفیت‌های مردمی است. در تاریخچه سرود هم اگر نگاه کنید، سرودهای انقلاب را می‌بینید و به خاطر می‌آورید که همه از جوشش‌های مردمی سرچشمه گرفتند.

مدیر کل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به سفرهای استانی گفت: این سفرها از هفته گذشته با همراهی مدیر دفتر سرود وزارت فرهنگ آغاز شده و در این سفرها با سرپرست‌های گروه‌های سرود در استان‌ها ارتباطات بی‌واسطه شکل گرفته، نشست‌هایی برگزار و استعدادهای جدیدی در این حوزه بررسی و شناسایی شدند و برای ایجاد شرایط ارائه آثارشان در قاب‌های رسانه‌ای و موارد اجرای صحنه‌ای حمایت صورت خواهد گرفت و تقویت گروه‌های سرود، کر و آکاپلا در استان‌ها مورد توجه قرار گرفته‌است.

سمیعی در مورد نحوه نظارت کیفی و محتوایی دفتر موسیقی وزارت ارشاد بر حوزه سرودهای تولیدشده توسط نهادهای مختلف اظهار داشت: مبنای موضوع سرود بیشتر تحت نهادهایی انجام می‌شود که آنها سیستم‌های نظارتی مشترکی دارند. محورهای محتوایی سرود به گونه‌ای است که اگر ما صحبت بحث کیفی داریم، ارتقای بخش ادبی و موسیقی را مدنظر قرار می‌دهیم، اما در حوزه‌ای که باید تصمیم‌گیری نظارتی انجام شود، بعضی از آنها خودجوش است که باید سنجیده شود که در ادامه آنها به یک جریان جشنواره‌ای می‌رسد و در جشنواره‌های ما بررسی می‌شود. اگر قابل اجرا باشد، اجرا می‌شود و اگر قابل اجرا نباشد، به صحنه نمی‌رسد.

مدیر کل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خاطرنشان کرد: هر نهادی همچون صداوسیما و حوزه هنری مدیریت و سیستم نظارتی خاص خود را دارد. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای هماهنگی بیشتر در نظارت‌های کمی و کیفی ورود خواهد کرد و برنامه‌هایی در این حوزه در نظر گرفته است.

■ **انتقاد از ساختار فعلی سرود**

سمیعی با اشاره به همسو نبودن نهادهای متولی سرود در برگزاری رویدادهای مرتبط با آن افزود: من همیشه منتقد شرایط و ساختار سرود از آنچه می‌دیدم، بوده و هستم. سرود که یک اتفاق بسیار مؤثر است و می‌تواند در قالب‌های محتوایی مختلف ایفای نقش داشته‌باشد و بسیار مؤثرتر از این باشد، اما در یک سردرگمی قرار گرفته چون مراجع تولیدکننده سرود هم زیاد است، اما یک نکته‌ای را در نظر داشته‌باشیم، اگر من اینجا صحبت انتقادی نمی‌کنم، به این دلیل است که جشنواره مرکب حرکت است، نه مقصد حرکت.

وی افزود: ما در این نشست صحبت از مبنای آکادمیک می‌کنیم. خلأ آن را حس می‌کنیم، در دهه ۶۰ ما بهترین گروه‌های سرود را در آموزش و پرورش داشتیم، چه اتفاقاتی افتاد و چه تغییراتی در این نهاد رخ داد که ما دیگر شاهد آن پوشش حرفه‌ای و اصلی سرود توسط آموزش و پرورش نیستیم؟

مدیر کل دفتر موسیقی وزارت ارشاد بیان کرد: ما با محور قراردادن گروه‌های آکاپلا و کر در تلاش هستیم بدنه سرود را ترمیم کنیم. این جشنواره را خاص‌تر و با مقوله‌های آموزشی برگزار می‌کنیم و توجه و تأکید ما گروه‌های کر هستند که تاکنون جشنواره‌ای در حوزه سرود با این رویکرد در کشور برگزار نشده‌است؛ ما عقیده داریم که گروه کر مبنای گروه‌های حرفه‌ای سرود هستند. این ظرفیت‌ها باید میان گروه‌های کر دانش‌آموزی و حرفه‌ای است. با این رویکرد جشنواره سرود فجر را برگزار می‌کنیم و نمی‌خواهیم فضا را پر از تشتت آرا بکنیم.

■ **ثبت‌نام ۸۰۰ گروه در جشنواره سرود فجر**

حامد جلیلی مدیر دفتر سرود وزارت ارشاد و دبیر نخستین جشنواره ملی سرود فجر نیز در بخش دیگری از این نشست گفت: فراخوان جشنواره ملی سرود فجر مهرماه سال گذشته منتشر شد و تا پایان مهلت فراخوان و با چند روز تمدید، حدود ۸۰۰ گروه در این رویداد ثبت‌نام کردند و تیم انتخاب ۸۱ گروه را برای مرحله داوری انتخاب کردند. از این ۸۱ گروه که در چهار منطقه و استان کشور؛ خراسان رضوی، اصفهان، فارس و تهران به رقابت پرداختند، ۳۰ گروه به مرحله پایانی رسیدند.

جلیلی افزود: بعد از پایان مرحله دوم که داوری گروه‌ها بود، مرحله راهبری آغاز شد و قرار است که این ۳۰ گروه با گروه‌هایی که آثار غیرکر و آکاپلا دارند با ارکستر زنده در مرحله پایانی رقابت کنند. کارها در حال انجام و آماده‌سازی است و در مرحله تنظیم آثار برای گروه‌های ارکستر هستیم. بنابر دلایلی از این ۳۰ گروه به ۲۹ گروه رسیدیم که ۲۰ گروه سرود، شش گروه کر و سه گروه آکاپلا هستند.

دبیر نخستین جشنواره ملی سرود فجر بیان کرد: طبق برنامه‌ریزی و هماهنگی انجام شده با بنیاد رودکی، روزهای ۱۰، ۱۱ و ۱۲ تیرماه مرحله داوری بخش پایانی و ۱۴ تیرماه اختتامیه جشنواره برگزار می‌شود. کانون‌های فرهنگی هنری مساجد ۶ هزار گروه سرود دارند که در فراخوان نیز از ظرفیت آن‌ها بهره‌مند شدیم و گروه‌هایی که در کانون‌های فرهنگی هنری مساجد عضو هستند، در جشنواره شرکت کردند.

جلیلی در پایان با اشاره به اینکه سرود باید از مدارس آغاز شود، خاطرنشان کرد: مذاکراتی در این حوزه انجام شده و بر اساس دستورالعمل‌های آموزشی که در دفتر سرود انجام گرفته، قرار است برنامه‌های آموزشی برای آموزش تخصصی سرود در مدارس و برای مربیان پرورشی برگزار شود که امیدوارم این موضوع در قالب یک تفاهمنامه ادامه پیدا کند.